

Eenzaamheid in het vizier.

Eenzaamheidsvoorspellingen door middel van psychosociale en sociale netwerk factoren bij jongvolwassenen met een visuele beperking.

Onderzoek door M. Sibma (2010) Master these Orthopedagogiek, Amsterdam: VU University.

Hieronder geeft de projectleider Sabina Kef in een Engelstalige en Nederlandstalige samenvatting de resultaten van het onderzoek weer:

Samenvatting

In deze studie is de eenzaamheid bij jongeren met een visuele beperking onderzocht. Er is onderzocht hoe de eenzaamheid verloopt van de adolescentie naar de jongvolwassenheid. De eenzaamheid is onderverdeeld in de sociale en emotionele eenzaamheid. De sociale eenzaamheid gaat samen met missen van vriendschappen. De emotionele eenzaamheid gaat samen met het wel of niet hebben van een partner. Jongeren met een visuele beperking blijken uit verschillende onderzoeken in vergelijking met jongeren zonder visuele beperking een kleiner sociaal netwerk om zich heen te hebben en ze beginnen pas later beginnen met relaties. In het huidige onderzoek is tevens onderzocht of er variabelen zijn die eenzaamheid kunnen voorspellen.

De data zijn gebruikt uit een longitudinale studie van Kef (2006). In 1996 en 2004 zijn er interviews afgenomen bij jongeren met een visuele beperking. De 201 jongeren hebben deelgenomen aan het interview in de adolescentie en jongvolwassenheid .

De resultaten tonen aan dat de totale en emotionele eenzaamheid niet is veranderd bij jongeren met een visuele beperking tussen de adolescentie en de jongvolwassenheid. De sociale eenzaamheid is wel veranderd, de sociale eenzaamheid was hoger in de adolescentie dan in de jongvolwassenheid. De eenzaamheidsgevoelens in de adolescentieperiode blijken voorspellers te zijn voor de eenzaamheidsgevoelens in de jongvolwassenheid. Hoe hoger de eenzaamheid in de adolescentie hoe hoger de eenzaamheid in de jongvolwassenheid. Dit geldt voor alle drie de typen eenzaamheid. De variabele, satisfactie van de steun in de adolescentieperiode is een voorspeller van de totale, emotionele en sociale eenzaamheid in de jongvolwassenheid. Hoe hoger de satisfactie hoe lager de eenzaamheid. De variabele werksituatie is ook een voorspeller voor de totale en sociale eenzaamheid. Jongeren die alleen werken in de adolescentieperiode hebben een hogere eenzaamheid in de jongvolwassenheid dan jongeren die werken en naar school gaan in de adolescentieperiode.

Voor de begeleiding van jongeren met een visuele beperking is het belangrijk dat de begeleiding en hulpverlening van deze jongeren wordt afgestemd op hun persoonlijke wensen. Uit dit onderzoek blijkt namelijk dat niet zo zeer de sociale omgeving en het hebben van een relatie van invloed zijn op de eenzaamheid maar dat juist de satisfactie van de steun de belangrijkste factor is.

Het is tevens belangrijk om jongeren met een visuele beperking te informeren over de mogelijke negatieve gevolgen op de eenzaamheid van het hebben van een baan zonder dit te combineren met een opleiding. Als een jongeren zich in meerdere maatschappelijke kringen begeeft verkleint dit de kans op eenzaamheid in de jongvolwassenheid.

De variabelen van het huidige onderzoek verklaren een gedeelte van de eenzaamheid van jongeren met een visuele beperking. Het is belangrijk dat er verder onderzoek gedaan wordt naar mogelijke andere factoren die de eenzaamheid bij jongeren met een visuele beperking vergroten om de hulpverlening voor jongeren met een visuele beperking nog verder te kunnen verbeteren.

Abstract

The aim of this study was to investigate the causes for loneliness under youth with a visual disability. Psychosocial and social network factors during the adolescence of people with a visual disability have been examined on the predictable value for the total, emotional and social loneliness in the early adulthood. The research had a longitudinal design; interviews with 201 adolescents with a visual disability have been carried out in 1996 and 2004. The Jong-Gierveld Eenzaamheidstest (loneliness test) has been filled in and there has been made use of questionnaires to indicate the psychosocial factors and the social network. The results of this research show that the total and emotional loneliness remained constant over time and that the social loneliness has decreased. For all three types of loneliness there has been found a positive relation in the amount of loneliness between the adolescence and the young adulthood. The results also show that there is a positive relation between the satisfaction with the support from the social network and low levels of all three types of loneliness during young adulthood. The results also showed that working in the adolescence period increases the chances to experience loneliness in the young adult period compared to the combination of working and going to school in adolescence. This research shows that the support that young persons with a visual disability receive from their social network should be adjusted to their personal requirements. And that the risk to experience loneliness in the young adult period increases when they start to work early in their live without going to school.